

Виповнилося 75 років від дня народження видатного вченого в галузі кримінального права, віце-президента Національної академії правових наук України – керівника Київського регіонального центру НАПрН України, доктора юридичних наук, професора, академіка НАПрН України, судді Конституційного Суду України у відставці **Володимира Павловича Тихого**.

Народився Володимир Павлович 14 жовтня 1939 р. у м. Ірміно (нині – м. Теплогірськ) Луганської області в шахтарській сім'ї. У 1963 р. закінчив із відзнакою Харківський юридичний інститут (нині – Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого). У 1963–1968 рр. працював слідчим в органах прокуратури в Луганській та Дніпропетровській областях. З 1968 по 1996 р. пройшов шлях від аспіранта до доктора юридичних наук, професора права і проректора вузу: аспірант, старший викладач, доцент, старший науковий співробітник, професор кафедри кримінального права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. Одночасно у 1973–1974 рр. – заступник декана денного факультету, у 1974–1983 рр. – декан денного фа-

культету, у 1987–1996 рр. – декан заочного факультету, у 1996 р. – проректор з навчальної роботи цього Університету. З 1996 р. по 2004 р. – суддя Конституційного Суду України, з 2005 р. – суддя Конституційного Суду України у відставці, у 2005–2008 рр. – керівник Київської наукової лабораторії дослідження проблем злочинності проти прав і свобод людини і громадянина Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса НАПрН України, з 2009 р. – віце-президент Національної академії правових наук України – керівник Київського регіонального центру НАПрН України.

У 1972 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Відповідальність за розкрадання вогнепальної зброї, бойових припасів і вибухових речовин», у 1987 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Проблеми кримінально-правової охорони суспільної безпеки (поняття і система злочинів, вдосконалення законодавства)». Науковий ступінь доктора юридичних наук присуджено у 1988 р. Вчене звання професора присвоєно у 1990 р. Обраний у 1993 р. членом-кореспондентом, а у 2004 р. – дійсним членом (академіком) Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України).

За роки наукової діяльності В. П. Тихий опублікував одноосібно та у співавторстві понад 343 наукових праць, у тому числі монографії, підручники, навчальні посібники, науково-практичні коментарі. До сфери його наукових інтересів входить дослідження теорії права, права і свободи людини і громадянина та їх забезпечення, правосуддя, кримінальне право.

До числа наукових праць В. П. Тихого належать, зокрема, такі: «Уголовно-правовая охрана общественной безопасности» (1981), «Відповідальність за незакінчений злочин» (1996), «Стадії вчинення злочину» (1996), «Злочини проти суспільної (загальної) безпеки» (1996), «Концепція і практика офіційного тлумачення Конституції та законів України» (1999), «Підстава кримінальної відповідальності за новим Кримінальним кодексом» (2002), «Теоретичні засади Конституції України та їх методологічне значення для правових досліджень» (2003), «Конституційний Суд України» (2007), «Злочин, його види та стадії» (2007), «Відповідальність за злочини проти громадської безпеки» (2007), «Кримінальна відповідальність за порушення виборчих і референдних прав» (2008), «Проблеми утвердження і забезпечення прав та свобод людини» (2009), «Правова демократична держава в політичній системі: стан, тенденції та перспективи розвитку» (2010), «Науково-практичний коментар Закону України “Про Службу безпеки України”» (2012), «Науково-практичний коментар Закону України “Про столицю України – місто-герой Київ”» (2012).

Володимир Павлович має численні державні та відомчі нагороди: орден «За заслуги» III ступеня (2000), «За заслуги» II ступеня (2013), Почесна грамота Верховної Ради України (2003, 2004), Кабінету Міністрів України (2006). Лауреат державної премії в галузі науки і техніки (2006), Почесний працівник прокуратури України (2001), старший радник юстиції, Лауреат премії імені Ярослава Мудрого (2002, 2009), Заслужений працівник освіти України (1991), Заслужений юрист України (2003), Міністерством юстиції України вписаний до «Золотої книги української юстиції» (1995).

В. П. Тихий є надзвичайно відповідальною, широю, доброзичливою людиною, який намагається допомогти кожному, хто до нього звернувся. Своїм досвідом і знаннями він щиро ділиться зі своїми колегами, учнями, тому він завжди оточений великою пошаною і любов'ю в колективі та серед широкого юридичного загалу. Як особистість його вирізняють тактовність, професіоналізм, принциповість і виваженість.

Президія Національної академії правових наук України, колектив Київського регіонального центру НАПрН України та редколегія «Вісника Національної академії правових наук України» сердечно вітають вельмишановного **Володимира Павловича Тихого** з ювілеєм та бажають йому міцного здоров'я на довгі роки, благополуччя, невичерпної енергії, сил та оптимізму, нових звершень на професійній ниві та подальших успіхів в ім'я утвердження в Україні верховенства права.